

[Finansministeren]

ning for gennemførelse af moderniseringen og for at den offentlige sektor i det hele taget kan imødekomme de kommende års krav.

Det skal dog samtidig understreges, at der ikke heri ligger, at regeringen mener, der er mindre behov for efter- og videreuddannelsesmuligheder for de øvrige personalegrupper. Regeringen er af den opfattelse – som det også er anført i moderniseringsredegørelsen – at der generelt er behov for en langt mere målrettet efteruddannelse af personalet, end det kendes i dag.

I overensstemmelse med den decentralisering, der er lagt op til i budgetreformen, agter regeringen ikke at udsende direktiver eller andet, der fastlægger, hvordan de forskellige statslige myndigheder konkret skal tilrettelægge deres efteruddannelsesaktiviteter, og hvilket samlet omfang disse aktiviteter skal have. Dette gælder også spørgsmålet om den relative vægning af aktiviteterne på de forskellige personalegrupper.

Derimod er det finansministeriets opgave i samarbejde med de kommunale organisationer at sikre, at tilstrækkelige og relevante uddannelses tilbud er til stede på bl.a. forvaltningshøjskolen og den kommunale højskole.

Det er således regeringens politik, at de enkelte myndigheder i videst muligt omfang og inden for de generelt afstukne ressource-mæssige rammer skal have mulighed for selv at prioritere og tilrettelægge efteruddannelse af personalet ud fra de stedlige vilkår og behov.

For så vidt angår de øvrige forhold, der er anført i begrundelsen, vil jeg henvise til det tidligere afgivne svar på spørgsmål fra spørgeren, nr. S 709.

Spm. nr. S 839

Til finansministeren (25/7 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Er de planlagte nedskæringer på flyvemedicinsk klinik på rigshospitalet i København udtryk for opfattelsen i regeringens moderniseringsprogram af bedre service over for borgerne, og går budgetbesparelser forud for hensyn til sikkerhed og rimelige sagsbehandlingsforhold?«

Begrundelse

Ifølge Land og Folk den 19. juli 1984 vil antallet af lægesekretærer på flyvemedicinsk klinik blive reduceret med 35 pct. i forhold til tidligere. Derved må sagsbehandlingen, der i forvejen på grund af en stor arbejdsmængde tager lang tid, forventes at tage endnu længere tid. Samtidig kan der være risiko for, at sagsbehandlingen under pres af nedskæringerne får en større fejlprocent, hvilket kan berøre flysikkerheden.

Det er derfor af interesse at vide, om regeringen vil gennemføre moderniseringen på lignende vis i andre institutioner.

Svar (2/8 84):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Regeringens udgiftspolitik tilrettelægges således, at de samlede offentlige udgifter i nogle år holdes uændrede. Inden for denne uændrede udgiftsramme vil det være hensigtsmæssigt at gennemføre omprioriteringer, således at der på nogle områder afsættes forøgede offentlige midler, mens der på andre områder foretages begrænsninger i takt med ændrede forudsætninger. Regeringens moderniseringsprogram sigter på at lette denne omstillingsproces, således at så mange offentlige midler som muligt kan kanaliseres til varetagelse af nye påtrængende opgaver.

På det konkrete spørgsmål om flyvemedicinsk klinik kan jeg oplyse følgende:

På et møde den 15. marts 1983 mellem brugerne (forsvarskommandoen og luftfartsdirektoratet) og rigshospitalet aftaltes det at nedsætte en arbejdsgruppe til gennemgang af virksomheden på flyvemedicinsk klinik på rigshospitalet med henblik på at vurdere det fremtidige behov og at vurdere mulighederne for en effektivisering af klinikkens virksomhed. Arbejdsgruppen har herunder haft til opgave at opstille et betalingssystem og et driftsbudget, hvor indtægterne og udgifterne balancerer.

Arbejdsgruppen fremkom med forslag om,

- at flyvemedicinsk klinik organiseres som en selvstændig afdeling på rigshospitalet med alt personale ansat ved afdelingen,
- at flyvemedicinsk klinik organiseres med et fælles sekretariat, mod tidligere tre sekretariater, med fælles journalsystem,